

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 212/2016
15.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Д.С., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Д.С., адвоката С.С., поднетом против правноснажног решења Основног суда у Врању Кв 798/15 од 25.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2016. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Д.С., адвоката С.С. као основан, па се **УКИДА** правноснажно решење Основног суда у Врању Кв 798/15 од 25.12.2015. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Правноснажним решењем Основног суда у Врању Кв 798/15 од 25.12.2015. године, преиначено је решење Основног суда у Врању К 1651/11 од 11.02.2015. године којим је окривљеној Д.С. утврђена накнада на име трошкова поступка у предмету тога суда К 1651/11 у укупном износу од 130.500,00 динара, тако што је захтев окривљене Д.С. за накнаду трошкова поступка у предмету К 1651/11 поднет дана 02.02.2015. године, одбачен као неблаговремен.

Против тог решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Д.С., адвокат С.С. из свих законских разлога, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење укине и предмет врати том суду на поновно одлучивање, односно да исто преиначи тако што ће утврдити да окривљеној припада право на накнаду трошкова кривичног поступка који се водио пред Основним судом у Врању у предмету тога суда К 1651/11 у укупном износу од 258.750,00 динара који се има исплатити из буџетских средстава Основног суда у Врању у року од 60 дана од дана правноснажности одлуке.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа одржаној у смислу одредбе члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Д.С., адвоката С.С., је основан.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву не указује конкретно ни на једну од повреда закона таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, а из образложења захтева и навода да окривљена поднеском од 02.02.2015. године није истакла захтев за накнаду трошкова поступка, већ да је тим поднеском вршила ургенцију за доношење решења о трошковима кривичног поступка које је бранилац окривљене на главном претресу одржаном дана 03.07.2012. године у завршној речи истакао наводећи да тражи трошкове за одбрану пред судом и истражи и на главним претресима према врсти кривичног дела у висини запрећене казне у складу са АТ и личне дангубе окривљене у свим фазама поступка према одмерању суда, због чега се не може као правилна прихватити одлука из побијаног решења да је захтев окривљене Д.С. за накнаду трошкова поступка неблаговремен, из чега произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Д.С., Врховни касациони суд оцењује основаним.

Наиме, из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 4225/12 од 20.12.2012. године поводом жалбе Основног јавног тужиоца у Врању а по службеној дужности преиначена пресуда Основног суда у Врању К 1651/11 од 03.07.2012. године којом је окривљена Д.С. на основу одредбе члана 355. тачка 1. ЗКП ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава Републике Србије, тако што је Апелациони суд у Нишу на основу одредбе члана 354. тачка 3. ЗКП према овој окривљеној одбио оптужбу да је извршила кривично дело пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ и одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Потом, из списка предмета се утврђује да је бранилац окривљене Д.С., адвокат С.С. у завршној речи на главном претресу одржаном дана 03.07.2012. године навео да тражи трошкове за одбрану пред судом и у истражи и на главним претресима, према врсти кривичног дела у висини запрећене казне у складу са АТ и личне дангубе окривљене у свим фазама поступка према одмерању суда. Даље, из списка предмета се утврђује да је бранилац окривљене, адвокат С.С.

дана 02.02.2015. године доставио поднесак суду у коме је навео да је у ставу два изреке другостепене пресуде одређено да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, да је доношењем другостепене пресуде кривични поступак правноснажно окончан те да моли суд да донесе решење, те да је Основни суд у Врању решењем К 1651/11 од 11.02.2015. године окривљеној Д.С. утврдио накнаду на име трошкова поступка у предмету тога суда К 1651/11 у укупном износу од 130.500,00 динара, а да је одлучујући о жалби окривљене изјављеној против тог решења Основни суд у Врању побијаним решењем исто преиначио тако што је захтев окривљене Д.С. за накнаду трошкова поступка у предмету тога суда К 1651/11 поднет дана 02.02.2015. године одбацио као неблаговремен.

Одредбом члана 441. став 4. ЗКП прописано је, између осталог да се одлука о трошковима кривичног поступка може побијати ако је суд том одлуком повредио законске одредбе.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. наведеног члана прописано да ако недостају подаци о висини трошкова посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве, а да се подаци о висини трошкова и захтев за њихову надокнаду могу поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. означеног члана.

Како је бранилац окривљене Д.С., на главном претресу одржаном дана 03.07.2012. године истакао захтев за накнаду трошкова наводима да иста тражи по АТ тарифи дајући тако и податке о висини истих, дакле, пре правноснажности пресуде то је, по оцени Врховног касационог суда побијаним решењем учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, будући да је бранилац окривљене благовремено истакао захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, а да се поднесак браниоца окривљене од 02.02.2015. године којим тражи да суд донесе решење о трошковима кривичног поступка који је правноснажно окончан не може сматрати захтевом за њихову накнаду и подацима о висини истих, како то погрешно закључује суд у побијаном решењу, већ поднеском којим бранилац ургира да суд одлучи о трошковима кривичног поступка.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Д.С., побијано решење укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање о жалби окривљеног против првостепеног решења који ће приликом доношења поновне одлуке имати у виду примедбе изнете у овој пресуди.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. тачка 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.